

KNJIŽNIČARKA PREPORUČUJE

Jasna Andrišić

Gradska knjižnica i čitaonica Belišće

jasna.andrisic5@gmail.com

Broj
bibliografske
jedinice

381

Kad sam, prije skoro tri godine, odlučila pokrenuti svoju stranicu na Facebook-u, nisam imala velike ambicije. Željela sam imati vlastitu evidenciju o pročitanim knjigama, napisati nekoliko rečenica o njima kako bih znala o kojim knjigama se radi kako ne bih ponovno posegnula za njima. Ah, ta zaboravnost ...

Nisam uopće razmišljala o tome da će to netko čitati. U svojoj prvoj objavi napisala sam ovo:

"Kad sam bila klinka, sanjala sam da će u svojoj kući imati jednu prostoriju punu knjiga, od poda do stropa. Trebala je to biti soba puna polica s knjigama različitih žanrova, a ja bih sjedila u stolici za ljuljanje i samo čitala i čitala. I tako sam krenula skupljati knjige. Nikad dovoljno knjiga, treba napuniti sve knjigama. I čitala sam ih, naravno, kao sumanuta, sve što god bi mi došlo pod ruku. I usput završila tamo neki fakultet, nikako ne odustajući od čitanja. I onda se zaposlila u knjižnici.

Knjige su se i dalje gomilale, a ja još uvijek nisam imala prostoriju sličnu onoj iz mojih snova pa sam knjige trpala u jednu sobu, pa u drugu, pa u podrum, pa na tavan, pa

sam polako shvatila da je moj san zapravo skroz naskroz bezvezan. Ne trebam se okružiti knjigama da bih bila sretna. Knjige treba posuđivati u knjižnici, a samo neke, koje su izuzetno drage i dobre, treba imati kod kuće. I zato danas imam sve manje knjiga, rješavam ih se, ili u antikvarijatu, ili ih donesem u knjižnicu u kojoj radim ili čekam neku priliku da mogu pokloniti nekome knjige. I zato je moja prva objava: čitajte knjige, i ja ih još uvijek puno čitam, obogatit će vas na sto načina, ali kupujte mudro i promislite hoćete li koristiti tu knjigu još koji put. Ako nećete, zato postoje knjižnice, u njima su sobe pune polica od poda do stropa. A možda ima i neka stolica za ljuljanje... ”.

Bio je to moj prvi sramežljivi post, napisan u jesen 2017. Čak ni svojim radnim kolegicama nisam ispočetka ništa rekla o svojoj stranici.

A onda sam se, malo-pomalo, ohrabrla. Kad bi korisnici dolazili u knjižnicu i tražili preporuku za neku dobru knjigu, sve češće sam im spominjala svoju stranicu.

Povećavao se i broj mojih pratitelja, što me izuzetno veselilo. Čudan je to osjećaj kad vidiš da stotinu ljudi vidi svaku tvoju napisanu riječ, a još čudnije je kad ta brojka krene rasti i rasti. A kad se popne na 3.300 pratitelja, onda si neizmjerno sretna.

Na stranici sam počela i s organiziranjem poklanjanja knjiga. Isprva sam poklanjala vlastite knjige, a onda sam zamolila i neke izdavače da mi u tome pomognu. Neki su se odazvali, neki nisu, a ja sam na svaku poklonjenu knjigu bila jako ponosna. Nakon što bih je ja pročitala, odmah sam je željela pokloniti nekom drugom, jer me to zaista usrećuje. Na taj način poklonila sam pedesetak knjiga i razveselila isto toliko ljudi. Uz knjigu, uvijek pošaljem i još neku sitnicu, nekad je to ručno rađeni straničnik, nekad heklani broš ili druga sitnica koju u slobodno vrijeme izrađujem.

Vrlo brzo nakon otvaranja Facebook stranice, otvorila sam i istoimeni Instagram profil Knjižničarka preporučuje. Na njemu uglavnom objavljujem samo fotografije knjiga koje čitam i tamo trenutno imam oko 1.300 pratitelja. Fotografije radim sama i želja mi je da se i u njima vidi moja ljubav prema čitanju. Moji osvrti o pročitanim knjigama nisu opširni. Uglavnom je to nekih desetak rečenica u kojima iskreno progovaram o pročitanoj knjizi. Mislim da je to sasvim dovoljno, jer ne želim prepričavati sadržaj i tako nekome umanjiti užitak čitanja. Najviše volim kad mi se jave oni kojima sam preporučila neku knjigu i ona im se svidjela. Baš kao i u knjižnici, kad mi korisnici s velikim osmijehom vrati neku posuđenu knjigu i kažu da im je uljepšala život. Jer, knjige i jesu upravo zato ovdje, da nas učine sretnijim bićima...

I, pratite li vi stranicu Knjižničarka preporučuje? Ako ne pratite, što čekate?